

Sistemul de acordare a burselor Perspectiva ANOSR

I. Introducere

Dimensiunea socială a educației a reprezentat în ultimii ani una dintre preocupările principale ale statelor europene, aceasta reflectându-se ca o prioritate a sistemului de învățământ superior în majoritatea politicilor și recomandărilor promovate de către actorii importanți din sfera educațională de la nivel internațional.

Procesul Bologna definește dimensiunea socială ca fiind „*dimensiunea care promovează egalitatea de șanse în învățământul superior în termeni de acces, participare și finalizare a studiilor, condiții de trai și de studiu, consiliere, suport financiar precum și reprezentarea studenților*”¹. Conform declarației de la Sorbona „*studenții care provin din mediile sociale cele mai variate ar trebui să poată avea acces la învățământul superior, în orice moment al activității lor profesionale*”², ceea ce înseamnă că statele ar trebui să depună eforturi pentru implementarea unor mecanisme create cu scopul de a elimina barierele de acces, parcurgere și absolvire în învățământul superior pentru toate categoriile de populație.

Mai mult, conform Comunicatului Ministerial de la Londra, miniștrii își asumă: „*Reafirmăm importanța ca studenții să-și finalizeze studiile fără obstacole legate de mediul socio-economic de proveniență. Ne vom continua eforturile de a asigura servicii studentești adecvate, de a asigura flexibilitatea traseelor educaționale și de a lărgi participarea la toate nivelele pe baza principiului egalității de șanse.*”³ Având în vedere importanța dimensiunii sociale a educației și necesitatea dezvoltării sistemelor de învățământ astfel încât acestea să devină adaptate nevoilor și intereselor studenților, în anul 2009, dimensiunea socială devine prioritate pentru Spațiul European al Învățământului superior pentru următoarea decadă prin asumările Miniștrilor Educației, intrând în responsabilitatea statelor să aducă dimensiunea socială ca prioritate pentru sistemele naționale de educație.

În cel mai recent Comunicat Ministerial, adoptat la București în 2012, printre prioritățile setate de către miniștri se află îmbunătățirea politicilor naționale care să ducă la creșterea accesului și a ratei de absolvire a învățământului superior, cu o atenție sporită acordată grupurilor subreprezentate cu grad ridicat de risc de excludere – „*Ne asumăm consolidarea politicilor de largire a accesului general și creșterea ratei de absolvire, inclusiv măsuri care vizează creșterea participării grupurilor subreprezentate*”⁴. Cu alte cuvinte, miniștrii își asumă realizarea de eforturi pentru creșterea accesului grupurilor subreprezentate, pentru reducerea inechităților și pentru oferirea, în condiții optime, de servicii de sprijin social pentru studenți, consiliere și orientare, trasee academice flexibile și alternative.

În ceea ce privește dimensiunea socială a educației reflectată în politicile instituțiilor europene, cea mai importantă strategie lansată de Comisia Europeană pentru această decadă – Europa 2020, setează printre cele 5 obiective principale care urmăresc dezvoltarea inteligentă, sustenabilă și inclusivă a Uniunii Europene **creșterea ponderii populației cu studii superioare, cu vârstă cuprinsă între 30-34 de ani în total populație de vârstă respectivă, până la cel puțin 40%**

¹ Definiție conform site-ul oficial al Procesului Bologna-

<http://www.ond.vlaanderen.be/hogeronderwijs/bologna/actionlines/socialdimension.htm>

² Declarația de la Sorbona - <http://bologna.ro/a/upfolders/sorbonne.pdf>

³ Declarația de la Londra - <http://bologna.ro/a/upfolders/Comunicatul%20de%20la%20Londra.pdf>

⁴ Comunicatul de la București - <http://www.ehea.info/Uploads/%281%29/Bucharest%20Communique%202012%281%29.pdf>

Un alt cadru strategic relevant pentru Uniunea Europeană este reprezentat de strategia "Modernizarea sistemelor de învățământ superior", lansată în 2011 ca o reformă care să conducă la creșterea numărului de absolvenți, îmbunătățirea calității predării și maximizarea a ceea ce învățământul superior poate oferi pentru a ajuta economia UE să iasă mai repede din criză. Comisia subliniază faptul că Europa trebuie să atragă în învățământul superior o categorie transversală mai largă a societății, **în special categoriile dezavantajate sau vulnerabile și să aloce resurse pentru a face față acestei provocări** și atrage atenția asupra faptului că **reducerea abandonului școlar în învățământul superior** este esențială pentru atingerea obiectivelor UE.

Prin urmare, este clar trendul incluziv pe care actorii internaționali îl promovează în sfera politicilor educaționale și nevoia subliniată de aceștia de a implementa mecanisme pozitive care să sprijine categoriile dezavantajate în accesul, parcurgerea și finalizarea studiilor.

În cele ce urmează, vom trece în revistă câteva mecanisme implementate de statele Uniunii Europene privind creșterea accesului grupurilor dezavantajate la învățământul superior, aplecându-ne atenția asupra sistemului de burse din România și a eficienței acestuia din perspectiva burselor sociale.

II. Sisteme internaționale de susținere a studenților din medii socio-economice dezavantajate

În urma unei analize a mecanismelor de sprijin social pentru studenți acordate de statele membre UE, am identificat faptul că 53,12% dintre țările analizate oferă pentru studenți atât burse sociale cât și burse de merit, 40,62% alocă doar burse sociale, în timp ce doar 6,25% dintre țări alocă doar burse de merit.

De asemenea în urma analizei am identificat diverse sisteme de suport pentru studenți cum este și cazul Belgiei (comunitatea franceză) în care statul pune la dispoziție granturi publice pentru studenții cu venituri mici sub 35 de ani ce variază între 394 euro pe an până la 4673 euro pe an. Totodată, statul belgian acordă alocații familiilor a căror copii (sub 25 de ani) studiază și nu desfășoară activități profesionale în valoare de 89 de euro pe lună. Mai mult decât atât, statul belgian nu oferă burse de merit/studiu sau performanță.

Sistemul din Danemarca oferă tuturor studenților granturi în valoare de 5753 DDK (770 de euro) pe lună pentru 12 luni, plus alte granturi sau subvenții ce se acordă studenților ce nu locuiesc cu părinții. În plus pe lângă acestea, statul acordă studenților cu dizabilități alocații în valoare de 8180 DDK. De menționat este faptul că statul din Danemarca nu acordă granturi sau alocații pentru studenți în vederea susținerii performanței academice.

Un sistem asemănător cu cel al României este cel al Estoniei, în sensul în care statul acordă atât burse sociale cât și burse de merit. Bursele sociale se acordă pentru un procent de 17% din numărul total de studenți, bursa fiind cuprinsă între 75 și 220 de euro pe lună. Suplimentar bursei sociale, sunt cele de merit ce se acordă pe baza performanțelor academice.

În Spania, statul acordă atât burse sociale cât și subvenții ce acoperă diverse cheltuieli, cum ar fi: transportul, masa, materialele de studiu, dar și pentru acoperirea taxei de școlarizare. Subvențiile se acordă de către statul spaniol doar studenților ce au venit mic pe familie. Deși bursele sociale se acordă pe criterii sociale, există un nivel minim de performanță pentru a beneficia de aceste burse.

III. Cadru legislativ din România privind bursele pentru studenți

Unul dintre principiile după care funcționează sistemul de învățământ superior românesc este *principiului echității și egalității de șanse*, ce asigură accesul la învățământ superior pentru toate categoriile posibile de studenți, indiferent de mediul din care provin.

Conform art. 12 din Legea Educației Naționale nr.1/2011 alin 2) și 4) statul acordă burse de studii studenților proveniți din familii defavorizate, precum și celor instituționalizați, acestea putându-se cumula cu burse pentru performanțele universitare.

Conform art. 223 alin (10) *Studenții beneficiază de burse de performanță sau de merit, pentru stimularea excelenței, precum și de burse sociale, pentru susținerea financiară a studenților cu venituri reduse. Cuantumul minim al burselor sociale se propune anual de către CNFIS, ținând cont de faptul că acestea trebuie să acopere cheltuielile minime de masă și cazare.*

Dacă ne referim la finanțarea burselor, conform art. 223 din Legea Educației Naționale nr.1/2011 alin (9) *Fondurile pentru burse și protecție socială a studenților se alocă în funcție de numărul de studenți de la învățământul cu frecvență, fără taxă de studii.* În plus, față de sprijinul acordat de către stat, conform art. 233 alin (11) *Universitățile pot suplimenta fondul de burse prin venituri proprii extrabugetare.*

Pe lângă articolele prevăzute în Legea Educației Naționale privind acordarea de burse, se află în vigoare și Hotărârea Guvernului nr. 558 din 3 septembrie 1998 pentru completarea Anexelor 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 445/1997 privind stabilirea criteriilor generale de acordare a burselor și a altor forme de sprijin material pentru elevii, studenții și cursanții din învățământul de stat, cursuri de zi. Trebuie menționat faptul că în vederea acordării burselor pentru studenții cu domiciliul în mediul rural, se află în vigoare Hotărârea Guvernului nr. 769 din 14 iulie 2005, care prevede faptul că studenții cu domiciliul în mediul rural care urmează cursurile de zi ale unor instituții de învățământ superior acreditate beneficiază de burse sociale în valoare de 350 de lei/lună în cazul în care își asumă ca după absolvirea studiilor universitare va profesa în învățământul din mediul rural o perioadă cel puțin egală cu cea pentru care au primit bursa.

IV. Situația actuală din România privind eficiența sistemului de burse

Sistemul actual de burse cuprinde burse sociale ce au ca scop susținerea financiară a studenților în vederea integrării lor în mediul academic, și burse de studiu, merit și de performanță ce au ca scop susținerea performanțelor academice și implicit creșterea acestora. Pentru a evalua modul în care un sistem de burse își atinge obiectivele propuse (enunțate anterior), trebuie să analizăm o serie de indicatori. În ceea ce privește obiectivul bursei sociale de a sprijini studenții din grupuri defavorizate în continuarea studiilor trebuie să analizăm aspecte precum: rata abandonului universitar, ponderea fondurilor alocate bursei sociale din fondul total de burse, precum și cuantumul bursei având în vedere că acesta trebuie să acopere cheltuielile minime de cazare și masă, conform legii.

Deși conform Legii 1/2011, art. 12 alin 4) studenții care beneficiază de burse sociale pot primi și burse de studii, merit și performanță, încă există universități unde studenții nu pot cumula cele două tipuri de bursă, cum ar fi: Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, unde se pot cumula bursele sociale doar cu cele de performanță, Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași, Universitatea din București, Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara și altele.

Conform Institutului Național de Statistică, gradul de cuprindere în învățământ a populației de vârstă 19-23 de ani scade continuu. Astfel, de la o rată de 70% în 2010, gradul de cuprindere a scăzut la 59.7% în 2011 și 53.7% în 2012. Dacă ne referim la mediul de proveniență al studenților, conform Raportului asupra Stării Sistemului Național de Învățământ⁵, în 2011, rata tinerilor din mediul urban cuprinși în sistemul de învățământ superior era de 53,3%, în timp ce rata aceleiași categorii de tineri care proveneau din mediul rural a fost de 20,8%, ceea ce dovedește faptul că învățământul superior din România nu este accesibil tuturor categoriilor sociale.

În 2011 ANOSR a lansat cel mai mare studiu realizat în România privind nevoile studenților, fiind aplicat pe un număr de 20.000 de studenți în cadrul căruia a rezultat faptul că peste **80% dintre respondenți consideră că bursa nu acoperă sau acoperă parțial cheltuielile minime de cazare și mâncare**. De asemenea, tot în cadrul studiului a reieșit faptul că peste **50% dintre studenți nu sunt motivați de valoarea bursei în vederea îmbunătățirii rezultatelor academice**. Prin urmare, percepția studenților indică faptul că cele două tipuri de burse (sociale și acordate pe criterii de performanță) nu își ating obiectivele pentru care au fost create.

Conform Studiului ANOSR Responsabilitate pentru educație⁶ realizat în 2013, în niciuna dintre cele 22 de universități evaluate în cadrul studiului valoarea bursei sociale nu atinge suma de 575 de lei, valoare estimată de CNFIS ca fiind necesară pentru acoperirea cheltuielilor minime de masă și cazare. Valoarea medie a bursei sociale din cele 22 universități a fost de 222 lei, aproape de aproape 3 ori mai mică decât prevederile legii. În 17

⁵ Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Raport asupra Stării Sistemului Național de Învățământ, 2010

⁶ Alianța Națională a Organizațiilor Studentești din România, Studiu – „Responsabilitate pentru educație” – efectele subfinanțării educației, 2013 – <http://www.anosr.ro/wp-content/uploads/2012/07/Responsabilitate-pentru-educatie.pdf>

din cele 22 universități analizate (77%) valoarea bursei sociale era sub 250 de lei, o singură universitate oferind o bursă socială între 301 și 350 de lei, valoare aflată oricum aproape la jumătatea valorii recomandate de CNFIS.

Mai mult de atât, conform Studiului ANOSR privind Implementarea Procesului Bologna în România – perspectiva studenților din 2012⁷, 41% dintre respondenți (grupul de respondenți a fost format din organizațiile studentești) au numit ca principal motiv al **abandonului universitar** alegerea greșită a facultății sau a specializării, iar **35% au menționat lipsa resurselor financiare**.

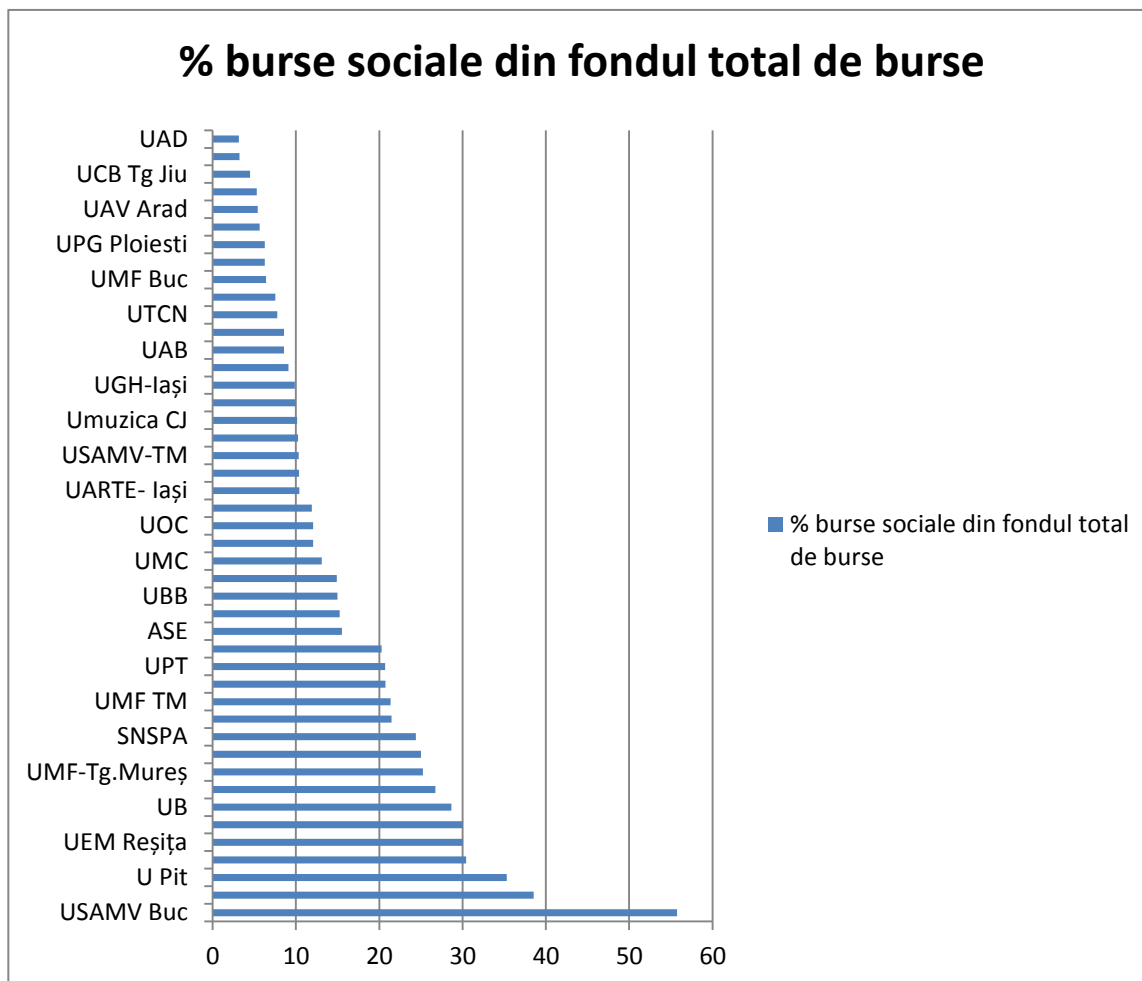
Analizând cheltuielile minime de masă și cazare la nivelul țării, deși media calculată de CNFIS este 575 de lei pe lună, aceste cheltuieli diferă de la o zonă de dezvoltare la alta. Astfel, media cheltuielilor de cazare și masă aferentă zonei de dezvoltare Nord-Vest este de 559 de lei pe lună. În ceea ce privește zona de Vest, cheltuielile minime de cazare și masă sunt în jurul valorii de 543 de lei pe lună. În zona Centru, valoarea cheltuielilor reprezintă suma de 590 de lei. Valoarea cheltuielilor de cazare și masă în zona Nord-Est este de 700 de lei. În ceea ce privește zona Sud-Est, cheltuielile se ridică la valoarea de 402 de lei pe lună. În zona Sud, cuantumul minim este de 700 de lei, iar în zona de Sud-Vest cheltuielile se ridică la valoarea de 419 lei pe lună.

Dat fiind faptul că valoarea cheltuielilor variază de la o zonă la alta, diferența între cea mai mică valoare și cea mai mare fiind de aproximativ 300 de lei pe lună, **ANOSR consideră că valoarea cuantumului recomandat de către Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Superior (CNFIS) ar trebui propus pe zone de dezvoltare**, astfel încât să se asigure o eficientizare a distribuirii resurselor financiare ce ar duce la creșterea numărului de beneficiari ai burselor sociale.

Conform datelor raportate de universități la solicitarea Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Superior (CNFIS) privind structura sistemelor de burse din România, **procentul mediu pe țară privind alocarea către bursele sociale din fondul total de burse este de 14,77%**. Cel mai mare procent de alocare a burselor sociale din totalul fondului de burse se regăsește la Universitatea de Științe Agronomice și de Medicină Veterinară din București (55,74%), fiind urmată de Universitatea „Valahia” din Târgoviște (38,54%) și de Universitatea din Pitești (35,31%). La polul opus se regăsește Universitatea de Medicină și Farmacie din Craiova (3,23%), urmată de Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu (4,50%), Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava (5,31%) și Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad (5,40%).

⁷ Alianța Națională a Organizațiilor Studentești din România, Studiu privind Implementarea Procesului Bologna în România – perspectiva studenților, 2012 - <http://www.anosr.ro/wp-content/uploads/2012/07/Studiu-Procesul-Bologna-2012-Revizuit.pdf>

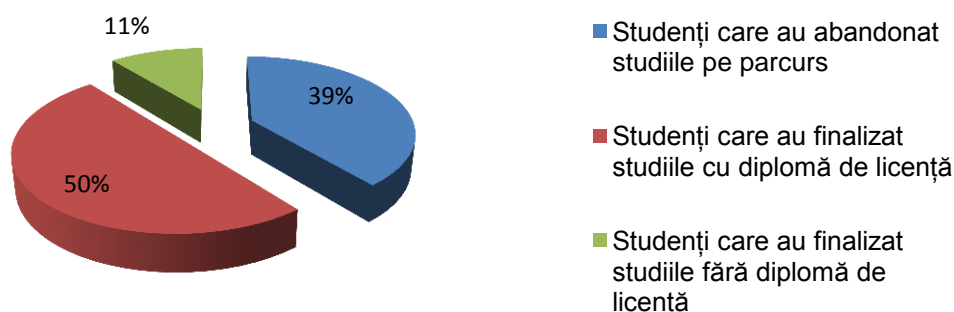
Grupând astfel universitățile în funcție de procentul atribuit bursei sociale, **15 universități dintre cele 45 care au transmis datele către CNFIS alocă sub 10% din fondul total de burse de la bugetul de stat către bursele sociale** și 13 universități alocă între 10% și 20%. Prin urmare, peste 50% dintre universități alocă bursei sociale sub 20% din fondul total de burse, existând însă și 11 universități care acordă o atenție mai ridicată cazurilor sociale din universitate, alocând între 20% și 30% din fondul total către bursele sociale. Îngrijorător este faptul că **doar 4 universități alocă peste 30% din fondul total de burse** de la stat pentru bursele sociale.

Mai mult de atât ținând cont că nu doar procentul bursei sociale din totalul fond de burse este esențial în sprijinirea studenților, ci și quantumul bursei, constatăm că cea mai mare bursă socială din România este acordată de către Academia de Studii Economice din București (345 de lei), urmată de Universitatea din București și Școala Națională de Studii Politice și Administrative (300 de lei), Universitatea Alexandru Ioan Cuza din Iași (277 de lei), Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca (260 de lei), celelalte situându-se sub 260 de lei pe lună.

În Ianuarie 2014, ANOSR a transmis o adresă universităților de stat din România solicitând date în vederea identificării ratei abandonului universitar. Astfel, analizând răspunsurile universităților cu privire la fluxul de studenți aferenți promoției ce au finalizat studiile în anul 2013, observăm că **39,07% din totalul de studenți care s-au înmatriculat în anul I la ciclul licență au renunțat la studii până la momentul în care ar fi trebuit să finalizeze studiile**. Din totalul de studenți aferenți promoției 2013, doar 50% au finalizat studiile cu diplomă de licență, existând și 10,91% dintre studenți ce au finalizat studiile, însă fără diplomă de licență. Astfel, putem spune că doar jumătate dintre studenții promoției 2013 au dobândi calificări specifice studiilor superioare.

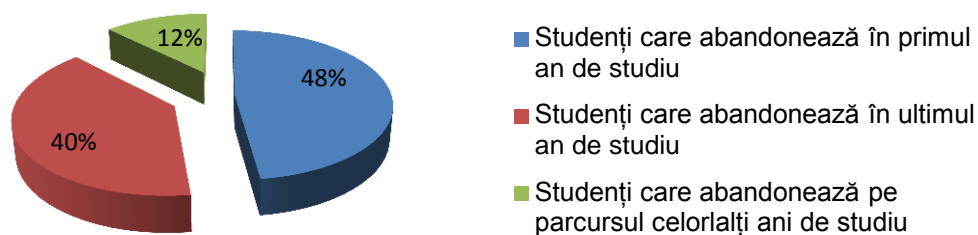
Structura promoției de studenți care a finalizat studiile în 2013

Trebuie menționat faptul că rata abandonului a fost calculată scăzând din numărul de studenți înmatriculați în anul I la ciclul licență (în 2007 – pentru programele de studii de 6 ani, în 2009 – pentru programele de studii de 4 ani, în 2010 – pentru programele de studii de 3 ani) numărul de studenți ce au finalizat studiile, având sau nu diplomă de licență.*

Detaliind rata abandonului pe ani de studiu, putem spune că cei mai mulți studenți abandonează în primul sau în ultimul an de studiu. Din totalul de studenți care au abandonat studiile, **47,89%** au abandonat în primul an de studiu, **39,58%** au abandonat în ultimul an de studiu și doar **12,53%** au abandonat pe parcursul celorlalți ani de studiu.

Abandonul universitar pe ani de studiu

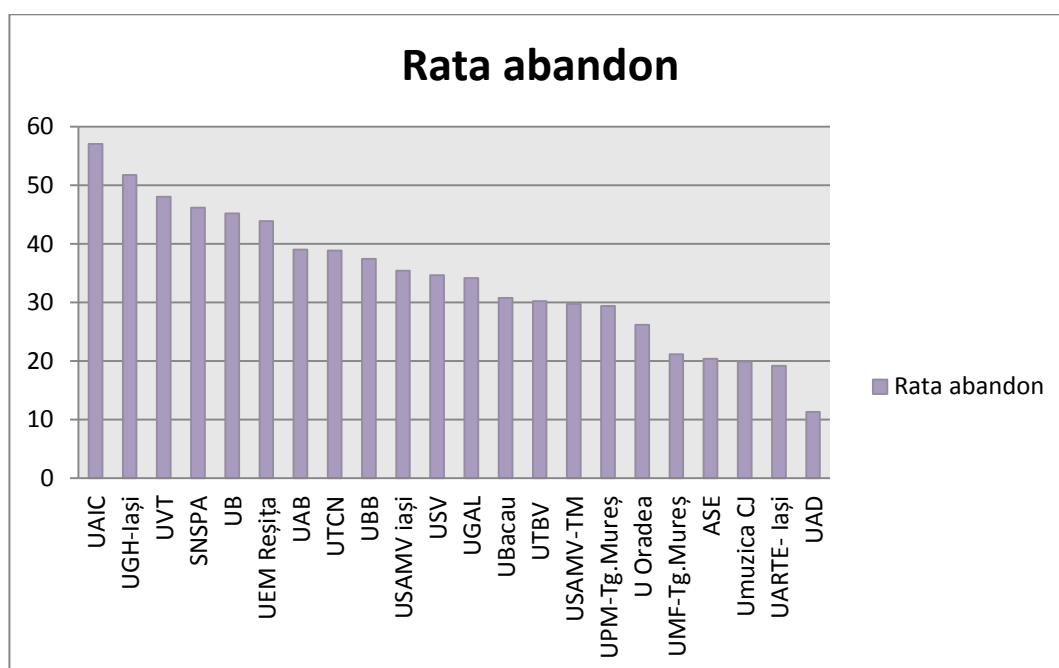
* Nu s-a luat în considerare numărul de studenți care au intrat în prelungire, întrucât din numărul absolvenților anului 2013 fac parte și cei ce au intrat în prelungire în anii anteriori (absolvenții anului 2012, 2011, 2010, ș.m.d), fluxul celor ce își prelungesc studiile fiind în general același, existând astfel posibilitatea unei ușoare marje de eroare a studiului din acest punct de vedere.

Detaliind situația din anul I de studii, datele furnizate de universități ne arată că aproximativ 9% dintre studenți nu s-au prezentat la niciun examen, cauzele putând fi fie alegerea greșită a facultății, fie lipsa condițiilor de studii cum ar fi locul de cămin sau impedimentele financiare, fie aceștia s-au înmatriculat la două facultăți/specializări și au renunțat la una dintre acestea pe parcurs.

Totodată, trebuie menționat și faptul că numărul de studenți din universitățile de stat, înmatriculați la toate ciclurile de studii – licență, master sau doctorat, la forma buget sau cu taxă în **2012/2013 a scăzut cu aproximativ 20%** față de anul universitar 2010/2011 și cu **aproximativ 30% față de anul 2008**. Astfel, România se confruntă cu o scădere rapidă atât a numărului total de studenți cât și a gradului de cuprindere în învățământ superior.

Detaliind datele legate de abandonul universitar pe universități, a reieșit faptul că **cele mai mari rate de abandon universitar la ciclul de licență** se întâlnesc la următoarele universități: Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași (57,01%), Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași (51,75%), Universitatea de Vest din Timișoara (48,04%), Universitatea din București (45,18%) Universitatea „Eftimie Murgu” din Reșița (43,88%), Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia (38,99%). Rata la nivel național pentru cele 22 de universități analizate este de 39,07%, iar **cele mai mici rate de abandon universitar** se regăsesc la Universitatea de Arte și Design din Cluj-Napoca (11,33%), Universitatea de Arte din Iași (19,2%), Academia de Muzică „Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca (19,88%), Academia de Studii Economice din București (20,39%), Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș (21,17%), Universitatea din Oradea (26,8%) și Universitatea „Petru Maior” din Târgu Mureș (29,4%).

Astfel, coroborând cele trei seturi de date: rata abandonului, procentul bursei sociale din fondul total de burse și cuantumul bursei sociale, putem concluziona faptul că universitățile ce alocă un fond mai mare de burse sau **a cărui quantum se aproprie de quantumul minim prevăzut de CNFIS au ca rezultat o rată a abandonului mică**. În situația prezentată mai sus se regăsesc următoarele universități: Academia de Studii Economice din București, Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș, Universitatea din Oradea și Universitatea „Petru Maior” din Târgu Mureș.

Particularizând sistemul de alocare a bursei și rata abandonului pe aceste universități, Academia de Studii Economice din București deși alocă un procent de 15,51% pentru bursele sociale, cuantumul bursei sociale este cel mai mare din țară, fiind de 345 de lei pe lună. O altă universitate ce are un sistem axat pe nevoile sociale ale studenților este Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș care alocă un procent de 30% din fondul total de burse către bursele sociale, iar valoarea bursei sociale fiind de 215 de lei, sistem ce a dus la o rată de abandon mult mai mică decât în cazul altor universități, de 21,17%. Deși rata este mai mică decât în cazul altor universități, prin creșterea valorii bursei sociale la quantumul recomandat de CNFIS rata ar putea scădea. De asemenea, Universitatea din Oradea are o rată a abandonului de 26,17% în contextul unui procent de 25% alocat bursei sociale și a unei valori de 250 de lei a bursei sociale. Dat fiind faptul că bursa socială acoperă doar o parte din cheltuieli, o creștere a bursei astfel încât aceasta să acopere cheltuielile minime de cazare și masă și o creștere a procentului de fonduri alocate bursei sociale pentru ca numărul de beneficiari să nu scadă, ar duce la o rată de abandon mai scăzută.

La polul opus se află universitățile din categoria celor cu o rată de abandon mare cum ar fi: Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași, Universitatea de Vest din Timișoara, Universitatea din București, Universitatea „Eftimie Murgu” din Reșița. Cea mai mare rată de abandon de 57,01 se regăsește la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, situație datorată unui sprijin scăzut din partea universității în ceea ce privește cazurile sociale, unde deși procentul alocat către bursele sociale este de 21,46%, cuantumul acesteia este de 277 de lei în contextul în care cheltuielile minime de cazare și masă ating valoarea de 720 de lei. Astfel, pentru scăderea ratei abandonului este necesară creșterea cuantumului bursei sociale, însă pentru menținerea numărului de beneficiari se recomandă și creșterea procentului alocat bursei de ajutor social astfel încât universitatea să asigure un sprijin real studenților. Un alt caz de universitate a cărei rată de abandon este mare este Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași unde universitatea alocă un procent de 9,88% către bursele sociale, bursa socială fiind de 145 de lei. Astfel se poate constata cu ușurință că rata abandonului în acest caz este datorată de ambii factori și că o creștere atât în privința procentului cât și asupra cuantumului bursei sociale este necesară.

Prin urmare, putem conchide faptul că în acest moment sistemul de acordare a bursei nu este unul eficient, astfel încât bursele sociale nu își ating scopul de a susține financiar studenții ce întâmpină greutăți având în vedere că rata abandonului este atât de mare, dar nici nu încurajează studenții în vederea creșterii performanțelor academice. Mai mult de atât, putem conchide faptul că fondul de burse alocat nu acoperă nici măcar

necesarul burselor sociale, fiind nevoie de o creștere a fondului de burse. De asemenea, din datele analizate, **media procentului alocat bursei sociale este de 14,77%**, iar pentru creșterea bursei sociale la nivelul apropiat de cel recomandat de către CNFIS și pentru menținerea numărului de beneficiari ar trebui **dublat fondul de burse sociale** ceea ce reprezintă alocarea a cel puțin **30% din fondul total de burse către bursele sociale**. Mai mult decât atât, pentru a nu fi afectate de această modificare bursele acordate pe criterii de performanță, fondul total de burse ar trebui să crească cu aproximativ 15%, ceea ce ar însemna aproximativ **26928454,05 lei**.

**European Students'
Union**

V. Propuneri ANOSR

În vederea creării unui sistem educațional adecvat nevoilor societății și în vederea asigurării accesului real și echitabil în învățământul superior, ANOSR propune modificarea **Hotărârii Guvernului nr. 558 din 3 septembrie 1998** pentru completarea Anexelor 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 445/1997 privind stabilirea criteriilor generale de acordare a burselor și a altor forme de sprijin materiale pentru elevii, studenții și cursanții din învățământul de stat, cursuri de zi ce să cuprindă:

- Creșterea fondului de burse cu 15% astfel încât aceasta să acopere creșterea valorii bursei sociale până la valoarea recomandată de către CNFIS;
- Stabilirea unui plafon minim de 30% pentru bursele sociale din fondul total de burse alocat de universități, astfel încât să se îndeplinească obiectivul statului de a asigura echitate și acces în învățământul superior prin intermediul sistemului de burse;
- Stabilirea unui quantum minim aferent bursei sociale pe zone de dezvoltare care să acopere cheltuielile de cazare și mâncare, stabilit de Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Superior CNFIS;
- Eliminarea criteriilor de performanță în vederea acordării burselor sociale, inclusiv obligativitatea de a fi student integralist;

Anexa 1

Lista universităților respondente la solicitările ANOSR

1. Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba-Iulia
2. Academia de Studii Economice din București
3. Școala Națională de Studii Politice și Administrative din București
4. Universitatea din București
5. Universitatea Transilvania din Brașov
6. Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău
7. Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
8. Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
9. Universitatea de Arte și Design din Cluj-Napoca
10. Universitatea de Muzică „Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca
11. Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați
12. Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
13. Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
14. Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași
15. Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași
16. Universitatea din Oradea
17. Universitatea „Eftimie Murgu” din Reșița
18. Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava
19. Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș
20. Universitatea „Petru Maior” din Târgu Mureș
21. Universitatea de Vest din Timișoara
22. Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului „Regele Mihai I al României” din Timișoara

Anexa 2

Lista universităților care nu au răspuns solicitărilor ANOSR:

1. Universitatea Politehnică din București
2. Universitatea Tehnică de Construcții din București
3. Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București
4. Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din București
5. Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București
6. Universitatea Națională de Muzică din București
7. Universitatea Națională de Arte din București
8. Universitatea de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” din București
9. Universitatea Națională de Educație Fizică și Sport din București
10. Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad
11. Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca
12. Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu” din Cluj-Napoca
13. Universitatea „Ovidius” din Constanța
14. Universitatea Maritimă din Constanța
15. Universitatea din Craiova
16. Universitatea de Medicină și Farmacie din Craiova
17. Universitatea de Medicină și Farmacie „Gr. T. Popa” din Iași
18. Universitatea din Petroșani
19. Universitatea din Pitești
20. Universitatea „Petrol-Gaze” Ploiești
21. Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu
22. Universitatea „Valahia” din Târgoviște
23. Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu
24. Universitatea de Arte din Târgu Mureș
25. Universitatea Politehnică Timișoara
26. Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara

